

Опис порожнини

Грот Громихало є типовою абразійною порожниною. Печера вироблена переважно по вертикальним тріщинам. На вході є печеру склепіння плоске. Далі, воно нерівне, тому що хід має переріз близький до трикутного, або трапецієподібного

Уздовж ходу, у склепінні йде жолоб, чи тріщина. Максимальна висота печери 10 м на вході (4 м під водою), найменша в кінці – 1,5 м (повністю затоплено). Середня висота гроту до зниження склепіння, приблизно 6 м, за зниженням, приблизно 2,5 м. Максимальну ширину грот має на вході - 11 м. У глибину він швидко звужується до 4 м. Після зниження склепіння, його ширина становить 3,5 - 2,7 м. Дно грота слабо підвищується від входу у глибину. Стіни грота на вході нерівні але на невеликій відстані від входу вони, залишаючись нерівними, стають згладженими хвильовою абразією, всі виступи округлі, обточені хвилями.

У підводній частині грота стіни сильно корродовані. На них видно численні округлі виступи та ніші. На повороті ходу з лівого боку знаходиться невелика ніша. Відразу за нею покрівля різко знижується. Перепад уступу у покрівлі сягає 2 м. Приблизно посередині (по ширині) у уступі покрівлі, видно проріз (напівсифон) шириною 2-2,5 м. Висота його, від рівня води приблизно 20 см. Далі покрівля поступово знижується і приблизно за 6 м від напівсифона, хід стає повністю затопленим.

Печера закладена в сарматському (середньо сарматському) неясно шаруватому, масивному вапняку-черепашнику білого з жовтуватим відтінком кольору. У привходовій частині завдяки абразійним процесам, прошарки стають більш помітними. Дно печери від входу до зниження покрівлі покрито піском. У 2-3 метрах у бік входу від дна сифона, у піску з'являються плоскі добре окатані валуни. За зниженням покрівлі дно вкрите цими валунами, а кінці грота вони лежать на дні суцільним навалом.

Грот повністю затоплено морем. Глибина води на вході 4,0 м, у глибину печери вона зменшується до 3 м. За 30 м від входу, склепіння різко знижується, утворюючи напівсифон, висотою 20 см. Глибина води за напівсифоном зменшується до 2 -2,5 м. За напівсифоном склепіння поступово знижується і приблизно за 6 м від нього, вода змикається з склепінням. Далі печера повністю затоплена морем.

На вході в грот, стіни та склепіння вкриті чорним лишайником. Деякі ділянки стін покриті зеленим нальотом мікроскопічних водоростей. У нижній частині, на рівні води, і в западинах, до висоти 2 м вище за рівень моря, переважають покриви буро-коричневого кольору. У середній частині грота переважають зелені водорості. У глибині грота, до зниження склепіння, стіни та склепіння вкриті буро-коричневими та брудно-рожевими водоростями. За напівсифоном і до кінця печери стіни жовті. Неповдалік входу, на стінах зустрічаються невеликі мідії. Багато мармурових крабів. У глибині грота зустрічаються численні дрібні рачки – мізиди (*Metomysis lamognaea*).

Грот недоступний лише у штормову погоду.

Грот описано та проведена топо́зйомка 1серпня 2010 року. Пунько Д., Проніні К., Ковтун О., Романенко О., Главацький В., Левченко О.

Опис склав 13.10.2010 р. Пронін К.